

دولت یهود و تضاد دموکراسی خواهی

همان‌طور که انتظار می‌رفت، دولت اسرائیل قانون ملیت را که مفاد آن سرشار از نژادپرستی است را به تصویب رساند. بدین ترتیب بار دیگر این دولت ثابت کرد که هرگز هویت غیریهودی از جمله هویت عرب را نخواهد پذیرفت. بر مبنای این قانون، اسرائیل به عنوان ملت یهودیان و پاسدار انگیزه‌های بنی اسرائیل به عنوان یک کشور یهودی و دموکراتیک در قانون اساسی اسرائیل تعیین شد. اصول این قانون عبارتند از:

- سرزمین اسرائیل، میهن یهودیان و محل استقرار دولت اسرائیل است.
  - اسرائیل، خانه ملی یهودیان است و آنها حق مطلق دارند تحت میراث تاریخی و فرهنگی و خودمختاری ملی در سرزمین پدری خود زندگی کنند.
  - اسرائیل، یک دموکراسی بر اساس آزادی، عدالت و صلح است که برای حفظ حقوق شخصی تمام شهروندان، طبق قانون تشکیل شده است.
  - هر یهودی، حق مهاجرت به اسرائیل و دریافت اقامت خودکار و شهروندی قانونی را خواهد داشت.
  - دولت، مسئول حفاظت از میراث و سنت‌های فرهنگی و تاریخی یهودی و نیز حفاظت از منافع تمام یهودیان جهان در خارج از کشور است.
  - سرود ملی و پرچم اسرائیل تا ابد، بر یهودی بودن کشور تأکید خواهد داشت و مختلط کردن نشانه‌های اسرائیل بین اعراب و یهودی‌ها غیرقانونی خواهد بود.
  - در تمام مدارس و یگان‌های آموزشی تاریخ، میراث و سنت یهود مطالعه و تدریس خواهد شد.
  - هر یک از ساکنین اسرائیل، صرف نظر از مذهب، نژاد یا ملیت برای حفظ فرهنگ، میراث فرهنگی، زبان و هویت خود آزاد هستند.
- اسرائیل هیچ‌گاه صاحب یک قانون اساسی مدون نشده و اختلافات همیشگی میان یهودیان اسرائیل، آنان را هرگز موفق به این کار نکرده است. اما پس از هفتاد سال، اکنون موضوع تابعیت و ملیت در اسرائیل مشخص شد که این امر، یک آپارتاید نژادی را در قرن دموکراسی به جهان نمایش می‌دهد.
- به رسمیت شناختن رژیم صهیونیستی به عنوان یک دولت یهودی با ادعای این رژیم مبنی بر اینکه تل‌آویو تنها دولت دموکراتیک غرب آسیا است، تضاد دارد. به عقیده این رژیم، سایر کشورهای منطقه استبدادی هستند و هیچ یک از ویژگی‌های دموکراسی را ندارند و صهیونیست‌ها، این مسأله را با غربی‌ها در میان گذاشته‌اند که چون غرب، مهد دموکراسی است و تل‌آویو تنها دولت دموکراتیک منطقه است، پس غرب باید از این دولت حمایت کند.

این لایحه قانونی، برای زبان عربی که تا پیش از این در کنار عبری، زبان رسمی اسرائیل به شمار می‌رفت، یک «وضعیت ویژه» تعریف می‌کند که به گونه‌ای، آن را از مرتبه زبان رسمی پایین می‌آورد؛ مرتبه‌ای که سبب می‌شد این زبان در نهادهای این کشور به کار برود.

دست‌نوشته‌های اولیه این قانون، اعتراض بسیاری را در داخل و خارج این کشور به همراه داشت و سبب شد که حتی بندهایی از آن با اعتراض رئیس‌جمهور و دادستان کل این کشور تغییر کند. این بندها بر «استقرار اجتماعات صرفاً یهودی» و «تشکیل دادگاه‌هایی برای صدور احکام بر اساس قانون سنت یهود» در مواردی که «هیچ سابقه قانونی مرتبطی» در کار نباشد، تأکید داشت. آخرین دست‌نوشته آن نیز حاوی بندی است که به شکل مبهم می‌گوید: «دولت، توسعه استقرار یهودیان را یک ارزش ملی به شمار می‌آورد و در راستای تشویق و ترویج آن اقدام خواهد کرد.»

منتقدان این لایحه می‌گویند که چنین قانونی، حتی پس از تغییرات هم سبب می‌شود، اقلیت‌های عرب این کشور احساس بیگانگی داشته باشند. احمد طیبی، نماینده عرب مجلس اسرائیل «لایحه ملیت» را یک «جرم نفرت‌پراکن» توصیف می‌کند و معتقد است که این قانون، تبعیضی علیه شهروندان عرب این کشور است.

حدود دو میلیون از جمعیت نه میلیون نفری اسرائیل، یعنی حدود بیست درصد آن را عرب‌زبانان تشکیل می‌دهند. بیشتر این افراد، بازماندگان فلسطینیانی هستند که پس از جنگ ۱۹۸۴ و ایجاد دولت اسرائیل، در این سرزمین مانده‌اند. اگر چه اقلیت عرب‌زبان اسرائیل، برابر قانون از حقوق یکسان با دیگران برخوردار هستند، اما آنها می‌گویند که پیوسته مورد تبعیض واقع می‌شوند و در تحصیل، کار و بهداشت موقعیتی برابر با شهروندان دیگر ندارند.

اجرای قانون جدید، عملاً رژیم صهیونیستی را به دولتی آپارتاید و نژادپرست شبیه دولت پیشین آفریقای جنوبی تبدیل می‌کند. به رغم جنایت‌هایی که دولت نژادپرست آفریقای جنوبی علیه سیاهان انجام داد، سرانجام ملت آفریقای جنوبی پیروز شد. بنابراین از آنجایی که غرب از مبارزه علیه رژیم نژادپرست آفریقای جنوبی حمایت کرد، به نظر نمی‌رسد که از رژیم نژادپرست جدید دیگری حمایت کند.

بعضی از کارشناسان معتقد هستند که تصویب قانون «دولت یهود» مقدمه‌ای برای اجرای «معامله قرن» است. در حالی که علاوه بر فلسطینی‌های ساکن منطقه الجلیل، فلسطینی‌های ساکن نوار غزه و کرانه باختری رود اردن نیز وجود دارند و باید به آنها، صدها هزار فلسطینی ساکن کشورهای دیگر جهان را نیز اضافه کنیم که تمامی آنها خواهان تشکیل یک دولت فلسطین هستند و جهان نمی‌تواند این درخواست را نادیده بگیرد. راه دیگری وجود

ندارد که بتوانند ملت فلسطین را نابود کنند و بگویند که ملتی به این نام وجود ندارد. جهان این موضوع را نمی-پذیرد و به طور حتم، در آینده شاهد مقابله مستقیمی خواهیم بود؛ به ویژه این که محور مقاومت در منطقه بسیار قدرتمند است. درحقیقت، قدرت از لحاظ امنیتی در دست محور مقاومت است و این محور به طور حتم، در مقابل این دسیسه یعنی یهودی خواندن رژیم صهیونیستی می ایستد.

با تصویب یهودی سازی دولت اسرائیل، آشکار گشت که شعار دموکراسی خواهی غرب و آمریکا شعاری بیش نیست و حقیقت اسرائیل، همان است که یک گزارشگر اسرائیلی بیان می کند: «اسرائیل به رهبر جهان در کشتار تبدیل شده و طی ۱۰ سال، ۸۰۰ عملیات تروریستی در جهان انجام داده است.» ترور دانشمندان هسته ای ایران، بخش کوچکی از ترورهای موساد بود. طبق گزارشی از سیاستین رابلین در نشریه نشنال اینترست، اسرائیل ۸۰ تا ۳۰۰ کلاهک اتمی، موشک های بالیستیک و زیردریایی های پرتاب کننده آنها را دارد و با این حال، به طور دائم به رقابای منطقه ای مانند ایران حمله می برد.

رژیم نژادپرست اسرائیل با تصویب قانون یهودی سازی مقاصد بیشتری را دنبال می کند که هدف اولیه آن، ایجاد مبنایی رسمی به منظور الحاق کرانه باختری به اسرائیل است و هدف اصلی آن در نهایت، گسترش دولت یهودی در سراسر فلسطین و تضعیف کشورهای اسلامی در خاورمیانه است.